

въ боевъ редъ и се опжти къмъ неприятеля, а пъкъ втория полкъ се построи въ резервенъ редъ. При приближаванieto на първия полкъ, рускитѣ стрѣлци се отеглиха назадъ, но по-неже настѣпающитѣ турски войски бѣха изложени на огъня на батареитѣ, поставени въ неприятелскитѣ укрѣпления, рѣши се да се произведе пристѣпъ, безъ повече бавение. Първия баталионъ отъ първия полкъ се опжти къмъ редута отъ дѣсната страна, а третѣ други баталиони, подъ началството на полковника Омеръ бей, настѣпиха къмъ люнета; единия отъ тѣзи баталиони възви малко на лѣво, за да може да обхвати укрѣплението и да го нападне откъмъ горжа. Защитницитѣ на люнета откриха огънь срѣщу двата баталиона настѣпвающи откъмъ фронта. Прѣзъ туй врѣме; батареята, при която се намираше мюшира, сипѣше гренати върху люнета и не даваше врѣме на Руситѣ да излѣзатъ отвѣтрѣ, нито пъкъ да вкаратъ въ него подкрѣпления. Турскитѣ войски обаче, изложени на убийственния залповъ огънь на пѣхотата и на шрапнелитѣ отъ оржидята, находящи се откъмъ дѣсно, не можаха да достигнатъ до люнета. Тѣ се възползуваха отъ една долинка, която образуваше мъртавъ жгълъ, гдѣто се поспрѣха малко, за да се прикриятъ.

По заповѣдъ на мюшира, два баталиона отъ втория полкъ имъ отидоха на помощъ.